

Jegyzőkönyvek

az Erdélyi Múzeum-Egylet orvos-természettudományi szakosztályának
orvosi szaküléseiről.

Elnök: LÖTE József tnr.

Jegyző: KONRÁDI Dániel dr.

VII. Szakülés 1902. évi június hó 7-én.

1. PATAKI Jenő dr. bemutat egy 25 éves nőt, kinél Uterus didelphys van jelen. Bal hüvely szűkebb, portio durványos, méhtest rendesnél kisebb. Jobb hüvely tágabb, portio és méhtest rendes nagyságú. Jobb méhben fogamzott s a terhesség 6-ik hónapjában koraszülés állott be. Bemutatott nő mostanig nem tudta, hogy nála vagina duplex van jelen, bár mint puella publica sokszor vizsgáltatott s több kórházban is feküdt fluor albussal.

Discussio: BRANDT József dr. tanár megjegyzi, hogy ezelőtt 15—16 évvel észlelt a klinikáján egy ilyen esetet rendes lefolyású terhességgel és szüléssel.

2. PARÁDI Ferencz dr. bőrgyógyászati tanárségéd bemutatja a *malum perforans pedis*ben szenvedő beteget, kit MARSCHALKÓ tanár február hó folyamán demonstrált a szakülés előtt, s előadó jelenleg a kórlefolyást vázolja néhány szóval. A fekélyek helyi kezelésre lassan javultak, azonban a kezelés kihagyására és járásra feltűnően rosszabbodtak. Szélükön az alávájoltság fokozódott, sőt némi terjedést is lehetett megállapítani. Körülöttük erős hyperkeratosis mutatkozott. Fájdalom sem spontan, sem pedig kutaszolásnál nem mutatkozott. A fekélyen magán és környezetében levő nagy fokú érzéstartalenség akkor tűnt ki, midőn május 6-án a fekélyek kikaparásából és tüzes vassal való érintéséből a beteg egyáltalán nem, vagy alig valamit érzett. Mind mai napig a beteg járásában ataxiat, a ROMBERG-tünetet nem lehetett észlelni. Pupilla fényre kissé renyhén reagál, azonban alkalmazkodásnál normás reactiot mutat. Pupilla és szemfenék teljesen normás. Vizelet eltérést nem mutat. Minthogy a fekélyek kaparás után sem javultak és pontos vizsgálatnál meg lehetett állapítani, hogy az alattuk levő csont sem ép, sőt az ízülettel is nyílt közlekedés van, május 16-án chloroform narcosisban a fekélyek az alattuk levő lágy és csontos részekkel együtt kimetszettek. Eltávolított a jobb lábon I. ujj a középsonttal együtt, bal lábon II. ujj középsonttal együtt. Sebszélék varratlal egyesítették. Gyógyhajlam meglehetősen renyhe volt. A műtéti beavatkozással megszűntek azok a nagy difformitasok is, melyekről MARSCHALKÓ tanár az előző bemutatás alkalmával megemlékezett.

3. LÖTE József tanár értekezik ezután „Módszertani adalékok az állati szervezet fogékonysága fokának megállapítására vonatkozólag, bakterium hatása iránt“ czímen (L. Értesítő 224—227 lapjain és Orvosi Hetilap 1902. évi 28. sz.)

4. JANCsó Miklós dr. és Veszprémi Dezső dr. előadása „A malaria paraziták tovább fejlődéséről az anophelesekben. Vetített készítmények bemutatásával“. (L. Értesítő jövő számában.)

VIII. Szakülés 1902. évi június hó 14-én.

1. RUDAS Gerő dr. „Megjegyzések a fogzománcz szövettanához“ című értekezését olvassa fel. (L. Értesítő 201—223. lapjain.)

2. REINBOLD Béla dr. „Az ép emberi vizelet benzoylozásáról“ címmel tart előadást (L. Orvosi Hetilap 1902. évfolyamát). Vizsgálatainak célja volt annak felismerése, hogy a SCHOTTEN-BAUMANN-féle benzoylozás útján, az ép emberi vizelethől előállított benzoatesapadék súlyának meghatározása révén, mennyiből sikerülhet a vizeletben foglalt szénhidratok összes mennyiségének ismeretéhez jutni. Kísérletei során meghatározta a benzoylozásra nézve legkedvezőbb feltételeket. A furfurolt fejlesztő és a phosphorwolframsavas kezelés után megmaradó redukáló képességnek a benzoylozatlan, valamint a benzoylozott vizeletben meghatározása által kimutatta, hogy az ép vizelet phosphorwolframsavval ki nem csapható redukáló anyagainak 50--80%-a, furfurolt fejlesztő anyagainak pedig 27--57%-a csapható ki benzoyleszterek alakjában. A vizelet furfurolt fejlesztő képességének, ill. phosphorwolframsavas kezelés után megmaradó redukáló képességének szőlőcukoregységértékei és a vizelethől különböző módon előállított benzoatesapadék súlya között nem talált állandó arányosságot. Hasonlóképpen nem talált állandó viszonyt a vizelethez hozzáadott 0.1—0.2%-nyi szőlőcukor mennyisége és az ezen szőlőcukormennyiségnek megfelelő benzoattöbblet között. Eredményeiből azt következteti, hogy a SCHOTTEN-BAUMANN-féle benzoylozástól az ép vizelet összes szénhidratjainak mennyileges meghatározása tekintetéből, a módszer jelenlegi alakja mellett, kielégítő eredményeket nem várhatunk.

Discussio: UDRÁNSZKY László dr. tanár megjegyzi, hogy az előadó által a benzoatesapadék összetételének ismertetésénél „szennyezés“ gyanánt felemlített N-tartalmú vegyületeket illetőleg nem vagyunk még feljogosítva ily értelemben mondani ítéletét, minthogy még nem tudjuk, hogy ezek csakugyan egyszerűen szennyezik-e a benzoatesapadékot, vagy pedig annak lényeges alkotórészét képezik.